

Ditte Kilsgaard Møller
Svansäle 415
93693 Boliden

T 0702200682
E-post (arb.) ditte.moller@boliden.com

25. nov 2016

Norsjö Kommun
93581 Norsjö
info@norsjo.se

Medborgerförslag till Norsjö kommun:

I 2015 under sommaren togs et beslut om en rad besparingar. Ett punkt var att dra in en skolbussresa i veckan. Det blev den tidigare bussen på onsdagar.

Inndragningen har fått konsekvenser som inte är beskrivit i riskanalysen förut för beslutet - vara sig dokumenterat i ett mötesprotokoll.

Blev det här verkligen blev en besparing när alla faktorer tas med? Blev situationen löst rätt - med känsla och stil, från där beslutet togs till de som är berörda av beslutet, framst barnen i ettan och tvåan?

Hur kan vi säkerställa att barnen är i trygga och fria ramer och se till att barnens behov kommer i första rad? Ett sätt kan vara att skicka barnen med skolbussen efter en avsluttad skoldag.

Motivation:

En onsdag i hösten gav jag mig tid att följa mitt barn på "bussfritids". Så här går en onsdag för ett vanligt barn i ettan:

I veckobrevet står det vid onsdag: "Långdag, skicka gärna med två frukter". I förskolan hade barnen ledigdag på onsdagar. Jättebra för de hade verkligen behov att återhämta sig efter två intensiva skoldagar. I ettan är det nu i stället en längre dag när barnen är som mest fyllda i huvudet och behöver återhämta sig och reflektera på upplevelsarna. Jag funderar kl 7:15 (innan skolbussen kommer) på vad jag kan skicka med mitt barn för att hen ska ha energi till att klara vara uppmärksam, koncentrerad och social på en väldigt lång dag för en 7 åring. Det blir en macka, lite russin i en box, och några morötter.

På slutet af onsdagen är det stökigt i klassen. Inte så konstigt. Det är lagt in en extra fruktstund och en rast. Men ändå är ljudnivån är hög och den mildast talat dåliga rumsakustik skaper mycket buller. En personal från fritids kommer in och försöker reda ut vart barnen ska fara efter dagens avslutning. Några ska hem, vissa ska på fritids och andra ska på bussfritids.

Barnen som ska på bussfritids köar och det tar en bra stund förän personalen känner sig nästan säker på att alla som ska vara där finns med. Nu går gruppen till matsalen där skolan bjuder på fika. Barnen köar igen. 1 mjukmacka får man ta och hur många hårdmackor man vill ha, om jag förstått det rätt. Här ska barnen sitta på en stol tills de ska klä på sig och gå till bussen (i kö). Det går 50 minutter från det att skolan slutar till bussen far, och många barn ska sitta i bussen drygt 40 minutter efter innan de är hemma eller på plats i den riktiga fritidsinstitution.

Då var det så att jag som förälder blev väldigt ledsen, när jag fick vara med och uppleva barnens onsdag eftermiddag.

Barnen är mycket motiverade för skolan i ettan och tvåan och när en vuxen personal i skolan säger "sit stilla och var tyst", då gör dem flesta så, för att de förväntar att något spännande eller roligt ska hända. Men på det här förvaringskoncept finns "belöningnen" inte med. Efter en lång skoldag har en 7-8 årig hjärna behov att koppla av. Inte genom att sitta stilla och tugga på ett knäckebröd, men genom att leka, pussla eller röra på sig. Vart är känslan och stilen? Vart är glädjan? Och vart kommer förtroendet att ta vägen?

Här menar jag barnens förtroende för vuxent personal i skolan, vi föräldres förtroende för att skolan vill våra barn det bästa, förtroendet för att kommunfullmäktiga gör sitt arbete med risk och konsekvens analys innan beslut tas och genomförs. Och nu har jag inte sagt mycket om personalens välmående och förtroende för att skolans ledning ger möjlighet för att prestera på bästa sätt.

Låt oss göra det här rätt - tillsammans med känsla och stil. Låt barnen få komma hem efter skoldagen.

Med vänliga hälsningar

Ditte Kilsgaard Møller